

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí v Bratislave 20. mája 2015 v trestnej veci odsúdeného **M. U. pre trestný čin vraždy** podľa 219 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon) a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. februára 2015, sp. zn. 4Ntok 1/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného **M. U. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 4. februára 2015, sp. zn. 4Ntok 1/2014, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného **M. U.** na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 3T 9/2005, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú následne prostredníctvom svojej obhajkyne odôvodnil.

V sťažnosti uviedol, že nesúhlasí s právnym názorom súdu o neexistencii podmienok obnovy konania. Trvá na svojej výpovedi, že poškodeného **M. B.** nezavraždil, pričom jeho nevinu mali preukazovať práve ním navrhnuté dôkazy, a to výpoveď svedkov **Š. B.** a **Z. U.**. Je síce pravdou, že svedok **Š. B.** už bol v rámci hlavného pojednávania vypočutý, avšak tento svedok vedome zamlčal skutočnosti objektívne spôsobilé preukázať jeho nevinu, a preto je podľa názoru odsúdeného potrebné svedka opätovne vypočuť. Rovnako kľúčová je

aj výpoveď svedkyne Z. U., ktorá sa nachádzala v miestnosti v čase, keď mal byť M. B. zavraždený. K záveru krajského súdu, že skutočnosti uvádzané odsúdeným o údajnom zlepšení zdravotného stavu svedkyne Z. U. nie sú ničím dokázané, uviedol, že o zlepšení zdravotného stavu jeho sestry sa domnieva na základe toho, že sa v súčasnosti nachádza v ústave, kde má zabezpečenú odbornú starostlivosť, ktorá k zlepšeniu jej stavu prispieva. Vo vzťahu k trestu, ktorý mu bol uložený v konaní o povolení obnovy konania pod sp. zn. 3Ntok 2/2013, uviedol, že krajský súd síce povolil obnovu konania z titulu protiústavnosti asperačnej zásady, avšak v novom konaní mu bol opätovne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v rovnakej výmere, t.j. 14 rokov.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku povolí obnovu konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 4Ntok 1/2014, a v zmysle ustanovenia § 400 ods. 1 Trestného poriadku zruší rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. septembra 2014, sp. zn. 3T 9/2005, vo výroku o vine a treste ako aj všetky rozhodnutia, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzujú.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného M. U. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za skutočností súdu skôr neznáme sa považujú také skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

Účelom obnovy konania nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

Odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania žiadal, aby boli vypočutí dvaja svedkovia Š. B. a Z. U. ktorí sa údajne mali zdržiavať v dome v čase, keď mal byť zavraždený poškodený M. B..

Vo vzťahu k svedkovi B. krajský súd správne poznamenal, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohol tento svedok uviesť. Uvedený svedok bol riadne zákonným spôsobom vypočutý tak na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, pričom z jeho výpovedí je zrejmé, že v čase spáchania trestného činu sa v dome U. nenachádzal.

Čo sa týka svedkyne Z. U. najvyšší súd konštatuje, že zo záverov znalkyne z odvetvia psychológie Mgr. O. D. vyplýva, že svedkyňa je mentálne retardovanou osobou, nechápe účel výsluchu a s ohľadom na jej zdravotný stav jej výsluch v priebehu konania na súde prvého

stupňa neodporučila ani znalkyňa. Odsúdený žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa mal zlepšiť zdravotný stav tejto svedkyne, pričom samotná skutočnosť, že sa v súčasnosti nachádza v ústave, kde sa podrobuje odbornej liečbe, nemôže sama o sebe svedčiť záveru o prípadnom zlepšení zdravotného stavu svedkyne. Aj s ohľadom na ďalšie dôkazy usvedčujúce odsúdeného zo spáchania trestného činu, výsluch tejto svedkyne súd nepovažuje za potrebný.

V súvislosti s námietkou odsúdeného ohľadom výšky uloženého trestu najvyšší súd uvádza, že Krajský súd v Banskej Bystrici v dôsledku nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky povolil obnovu konania a pri posudzovaní uloženého trestu z hľadiska jeho účelu dospel k záveru, že neexistujú žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali u odsúdeného uloženie miernejšieho trestu. Najvyšší súd sa so závermi súdu prvého stupňa stotožňuje, pričom považuje za potrebné uviesť, že odsúdený sa vzdal práva na podanie odvolania proti tomuto rozhodnutiu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní boli neznáme a ktoré by boli spôsobilé, v kontexte aj ostatných vykonaných dôkazov, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného M. U..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. mája 2015

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová